

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 109 (3359)

СЕРЕДА, 16 червня 2004 року

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Звільненим військовикам гарантовано соціальну підтримку

Ранкове засідання 15 червня

Сесія розпочала роботу з кількох оголошень, що спричинили жваву реакцію в залі. Змінив свою назву депутатський корпус аграрників. Віднині їхнє об'єднання в парламенті називатиметься фракція Народної аграрної партії України. Головуючий повідомив, що до фракції НАПУ вступили народні депутати Віктор Бойко, Анатолій Гіршвельд, Сергій Касьянов, Станіслав Косінов, Валентин Савицький, залишивши депутатську групу «Центр», який тепер у двотижневий строк належить визначитися з власною кількістю.

Народний депутат Ігор Плохой поповнив лави депутатського об'єднання «Демократичні ініціативи — Народовладдя».

Склав присягу народний депутат Валентин Дзонь, який заступив на парламентський пост зі списку «За єдину Україну!» замість депутата, що склав свої повноваження.

(Закінчення на 2-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Співробітництво розвиватиметься швидкими темпами

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрівся з делегацією Китайської Народної Республіки на чолі зі старшим суддею Китаю, заступником Голови Верховного Народного Суду КНР Цзяном Сінчаном.

Адам Мартинюк високо оцінив існуючий рівень взаємин між Україною та Китаєм. Під час зустрічі, як повідомила журналістам керівник прес-служби ВР Вікторія Шведова, він висловив сподівання, що співпраця між нашими народами розвиватиметься швидкими темпами. Адам Мартинюк поінформував китайських гостей про внутрішньополітичну ситуацію в Україні, про розгляд законів, які нині стоять на порядку денному у Верховній Раді, про хід конституційної реформи. Зокрема, Перший заступник Голови ВР не виключає, що буде спроба внести зміни до Конституції. Під час бесіди Адам Мартинюк також висловив надію, що в наступному році відбудеться обмін візитами голів парламентів двох країн.

Адам Мартинюк поінформував старшого суддю Китаю про розвиток судової системи в Україні, підкресливши, що вона «стає дедалі більш цивілізованою».

Цзян Сінчан наголосив, що обмін досвідом розвитку судової системи піде на користь обом державам. Він поділив думку про важливість удосконалення цієї системи і високо оцінив законодавчу роботу ВР з удосконалення правового та судового законодавства. Цзян Сінчан повідомив, що керівництво його країни має намір у серпні-вересні запросити українську парламентську делегацію відвідати Китай.

Яна СТАДІЛЬНА.

НАПИШУ ВАМ І Я...

У камері

Усю свою юність провів на війні. Потім працював, як бджола, на благо Батьківщини. Щиро вірив, що будую світле майбутнє для наших дітей. А потім цю віру відібрали.

Нині мені за 70. Живемо з дружиною в злиднях, наші діти знедолені, а в онуків немає майбутнього. Молодша внучка закінчила дев'ятий клас і вступила до технікуму — на кращу освіту в нас бракує грошей. Онук хоче стати льотчиком, але боюся, що його мрія так і залишиться мрією. Дочка, їхня мама, працює в бібліотеці й одержує 55 гривень на місяць.

Поясніть, за які гріхи і злочини так жорстоко покарано нас і наших дітей? Невже уряд країни не бачить усіх жахів, що відбуваються з народом? Схоже, нас загнали до камери хвороб, зліденності, голоду. Лишилося увімкнути газ...

Василь ДОНСЬКИЙ.

Кривий Ріг Дніпропетровської області.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — СУМИ

Яке місце української мови у вашому житті?

Тетяна Бабинець, журналіст:
— Дуже прикро, що мови наших предків цураються чимало державних мужів.

Леонід Мордовець, кандидат історичних наук:
— Наша мова — наша гордість. Тільки не треба насаджувати її з-під палиці, бо отримаємо ефект бумеранга.

Дмитро Чуичев, підприємець:
— Нині здебільшого мені доводиться спілкуватися російською. Коли важко буває на серці, дістаю «Кобзаря» і поринаю у світ вишневих садків, гонорових гайдамаків, запашних левад... І туга відступає.

Записав Владислав ЖМУРКОВ.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НА КОЖНОГО ПОРУШНИКА Є НАШ ПРОФЕСІОНАЛ

Міжнародний автомобільний пункт пропуску «Ужгород» Карпатської регіональної митниці вважається «вузьким місцем» на західному кордоні держави. Щодоби його перетинають понад дві тисячі легкових авто та майже 200 вантажівок.

На штрафмайданчику зберігаються автомобілі з обладнаними тайниками для перевезення контрабандних товарів, з перебитими номерами кузовів та двигунів, просто викрадені в інших державах.

— Для того, щоб виявити такі порушення, — каже начальник поста, радник митної служби третього рангу Олексій Голод, — треба бути не тільки високим професіоналом, а й мати вроджену інтуїцію. Саме такою загадковою інтуїцією володіє старший інспектор пасажирського сектору Віктор Рабцун, на рахунку якого сотні виявлених порушень.

За програмою прикордонного співробітництва ТАСІС на реконструкцію пропускного пункту, яка має завершитися 2005 року, виділяється 11,6 млн. євро.

(Продовження теми на 6-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Коротко про важливе

Учора

■ У Міністерстві юстиції відбулася конференція-дискусія на тему «Реклама в Києві: проблеми, потреби, майбутнє».

Сьогодні

■ В УНІАН відбулася прес-конференція на тему «Чи існує проблема плагіату в українських ЗМІ?»

Завтра

■ Відбудеться громадський форум на підтримку Національної програми боротьби із захворюванням на туберкульоз.

СКАНДАЛ

Замість саморятувальника муляж

Півроку лисичанські гірники, не знаючи про це, спускалися в шахту з контрафактними саморятувальниками. Справжній прилад призначений для захисту органів дихання гірників у разі підземних аварій, тому, згідно з інструкцією, його заборонено навіть знімати з плеча. А тут вийшло так, що весь цей час гірники були екіпіровані справжніми... муляжами. Ці підробні прилади державне підприємство «Лисичанськвугілля» придбало в одної луганської фірми, витративши на покупку 370 тисяч гривень бюджетних коштів. Як встановили фахівці управління Служби безпеки в Луганській області, саморятувальники виготовлено в кустарних умовах, напевно, у Донецькій області, і реалізовано за фіктивними документами. Прилади вилучено із обороту, а учасники й автори цього «проекту» перебувають під слідством.

Алла АНТИПОВА.

У НОМЕР

Зафіксовано плюс

На 68 відсотків порівняно з минулим роком збільшився обсяг виробництва промислової продукції за п'ять місяців у Донецьку. Як розповів журналістам міський голова Олександр Лук'янченко, економічне зростання забезпечила головним чином реалізація інвестиційних проектів на кількох підприємствах. Позитивною тенденцією став «плюс», зафіксований у вугільній галузі міста — видобуток палива збільшено на п'ять відсотків, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Хоча випадки й поодинокі

П'ятий випадок захворювання людей на черевний тиф зареєстровано за останні два місяці в Одесі. Щойно вкрай небезпечну інфекційну хворобу виявлено у семирічної дитини. Причина зараження з'ясовується. Джерела інфікування різні, що дає фахівцям підставу стверджувати: ці випадки поодинокі й, на щастя, не пов'язані зі вживанням придбаних на ринках продуктів.

За рішенням міського голови Руслана Боделана останніми днями ринки Одеси було закрито — на них проведено комплекс профілактичних робіт. Приборкується стихійна торгівля продуктами поза межами ринків, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

На «Стрілку» не ходити

Головний державний санітарний лікар Миколаєва Василь Ганусовський видав розпорядження про закриття міського пляжу «Стрілка». Рішення прийнято у зв'язку з незадовільними показниками якості води. Зокрема, кількість лактозопозитивної кишкової палички в акваторії пляжу перевищила норму майже в 50 раз. Згідно з розпорядженням на ньому має бути встановлено щити, що попереджають про заборону купання. Така само інформація повинна проходити щогодини по радіозв'язку. Попри заборону, пляж відкритий, люди загоряють, купаються і навіть ловлять рибу, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ!

Призи — читачам, заводу — популярність

Степан Гурома — людина в Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині відома. Не один рік пропрацював головним лікарем районної лікарні.

— У роботі мені завжди допомагала найкраща наша газета «Голос України». Нині ще й відповідаю за зв'язки районної медицини з громадськістю та ЗМІ. Тож і надалі з «Голосом» не збираюся розлучатися. А цього року пощастило: виграв приз. Ось таку чудову електродуховку, яку виготовляють на кам'янець-подільському електромеханічному заводі. Бачу, заводчани значно вдосконалили свій виріб, чув, що кам'янецькі електроприлади мають попит аж у Туркменії. То навіщо українцям купувати закордонне? — каже Степан Іванович.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Степан Гурома призом задоволений.

Фото автора.

НАШІ АКЦІЇ

«Голос України» — команда завзятих

Театральна площа обласного центру цілий день була баскетбольною. Молоде, спортивне, амбітне місто тріумфувало: загальна улюблениця, баскетбольна команда «Рятівник-Черкаси», стала чемпіоном першої ліги та піднялася на щабель угору — до вищої баскетбольної ліги України!..

З нагоди знаменної події спортивний клуб «Черкаси», очолюваний генеральним директором місцевого деревообробного комбінату Сергієм Одаричем, подарував городянам яскраву і розмаїту спортивно-концертну програму.

Шалені пристрасті завирували, коли розпочався турнір з вуличного баскетболу. Під новими сяючими фарбами єврощитами змагалося три десятки команд різних вікових категорій. Боротьба закипіла безкомпромісна і затята, хлопці викладалися на всі сто. Однією з найпотужніших була команда «Голос України», яка виступала під «штандартами» парламентської газети. Роман Рубченко, Юрій Зінченко, Дмитро Письменний і Максим Улатецький показали екстра-клас вуличного баскетболу, посівши друге місце.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

На Байконурі почали монтаж супутників у капсульному модулі ракети «Дніпро»

ПОЛІТИКА

Звільненим військовикам гарантовано соціальну підтримку

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 15 червня

(Початок на 1-й стор.).

Фракції КПУ і СПУ попросили півгодинну перерву. Голова Верховної Ради Володимир Литвин запропонував їхнім лідерам викласти мотиви вимог. У заявах, з якими виступили Олександр Мороз і Петро Симоненко, було висловлено категоричну незгоду з приватизацією «Криворіжсталі». Вони нагадали, що раніше сесія прийняла закон, який забороняє приватизацію «Криворіжсталі», але Президент наклав на цей закон вето, і, таким чином, стало можливо приватизувати завод. «В інтересах двох кланів — дніпропетровського і донецького, на чолі з Пінчуком і Ахметовим, з метою об'єднати їх, щоб використати на президентських виборах».

Заявники зажадали звіту голови Фонду держмайна Михайла Чечетова та мораторію на приватизацію до президентських виборів.

Вимогу про звіт голови Фонду держмайна Володимир Литвин поставив на голосування. Підтримали 215 народних депутатів, що не забезпечувало більшості. У результаті опозиційні фракції наполягали на перерві, під час якої засідала погоджувальна рада.

Сесії було запропоновано в середу заслухати інформацію про ставлення уряду до державної власності, а наступного вівторка внести до розкладу звіт Фонду держмайна України та розглянути проект закону про внесення змін до законодавчих актів про приватизацію. З цим погодилася більшість залу, і народні депутати розпочали розгляд питань порядку денного, які раніше не було прийнято. Зокрема, проект закону про внесення змін до Закону України «Про чисельність Збройних Сил України на 2000—2005 роки». З доповіддю виступив голова Комітету ВР з питань національної безпеки і оборони Георгій Крючков, в обговоренні взяв участь Міністр оборони Євген Марчук.

Гострі дискусії велися довкола участі військовослужбовців, яких буде скорочено. Народні депутати внесли низку відповідних поправок і 386 голосами прийняли закон у цілому під новою назвою «Про державні гарантії соціального захисту військовослужбовців, які звільняються зі служби у зв'язку з реформуванням Збройних Сил України, та їхніх сімей».

Народні депутати сердечно поздоровили з днем народження своїх колег Віктора Балогу і Петра Святоша.

Ще задовго до відкриття сесії біля будинку парламенту зібрався численний загін освітян із багатьох областей України з економічними вимогами та закликами на кшталт: «Депутатові — зарплату вчителя», «Міністри і депутати! Ви — пани, а вчителі — жебраки!», «Забезпечити дітям гарячі сніданки!» тощо.

Анатолій КАРАСЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Консолідувати парламент, захищати кожного народного депутата

Завдання Голови Верховної Ради — консолідувати парламент і захищати кожного народного депутата, заявив Володимир Литвин на прес-конференції і прокоментував останні події в державі.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Вибори президента і пакт про ненапад

Політикам буде важко відмовитися від свого рішення балотуватися у президенти, бо це означатиме поразку, переконаний глава парламенту. Загалом, вважає В. Литвин, треба укласти угоду про невикористання брудних технологій під час президентських виборів і у ВР підписати «пакт про ненапад».

А позиція Народної аграрної партії (яку минулого тижня очолив Голова ВР) стосовно кандидатури на пост глави держави зрозуміла, зазначив Володимир Литвин, «хоча про неї і не заявляли».

Політична температура

Голова Верховної Ради України вважає, що подання Генеральної прокуратури про надання згоди парламенту на притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата Юлії Тимошенко за спробу давання хабара «різко підвищить політичну температуру у ВР», яка й так «висока». В. Литвин повідомив, що дав доручення начальникові Головного юридичного управління ВР підготувати листа до лідера БЮТ з проханням ознайомитися з поданням і дати свої пояснення до регламентного комітету. За словами Голови ВР, у парламенті вже зареєстровано постанову (автори — шість депутатів з парламентської більшості), в якій пропонується розглянути це питання і дати згоду на арешт Ю. Тимошенко.

Глава парламенту також заявив, що не блокує звіт слідчої комісії, яка розслідувала загибель журналіста Г. Гонгадзе, бо навіть із «суто моральних міркувань» це невигідно. Він додав, що діятиме згідно з Регламентом, поки народні депутати внесуть це питання до порядку денного (як і про приватизацію «Криворіжсталі»).

Сумісники бояться програти

Справи стосовно сумісників, з яких жоден не написав заяву про складення із себе депутатських повноважень, — у суді, повідомив В. Литвин. Він зазначив, що в депутатів-сумісників виникають сумніви, де краще працювати, — в уряді чи в парламенті, «є бажання не програти». Зрозуміло, в парламенті до 2006 року робоче місце гарантовано, а решту «може гарантувати лише страховий поліс, і то — посмертно».

Плани на літо

Підстав для дострокового закриття сесії немає, тому народні депутати працюватимуть згідно з календарним планом ще три тижні. Голова ВР має надію, що парламент до кінця нинішньої сесії ухвалить Кримінально-процесуальний кодекс, Цивільний процесуальний та Трудовий кодекси, бо це — зобов'язання України перед Радою Європи.

Серед планів В. Литвина на парламентських канікулах — розробка програми і статуту Народної аграрної партії, а також проведення другого етапу з'їзду НАПУ.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Декларація про доходи

Загальна сума задекларованого мною сукупного доходу становить 40473,01 грн., з них матеріальна допомога становить 365 грн., доходи від наукової, викладацької, творчої діяльності, авторська винагорода — 7116,05 грн. Із суми нарахованого доходу утримано відповідний розмір податку. У приватній власності маю квартиру загальною площею 45,3 кв. м, автомобіль «Шкода Октавія» з об'ємом двигуна 1800 куб. см. Крім цього, маю грошові кошти на рахунку у вітчизняному банку в сумі 10 тис. грн.

Сукупний дохід членів моєї сім'ї за 2003 рік становив 13185,00 грн. У приватній власності моєї дружини є квартира загальною площею 128,8 кв. м та гараж загальною площею 19 кв. м.

Зазначені відомості подаю на підставі декларації, заповненої в установленому порядку та поданої за місцем роботи.

Валютних рахунків в іноземних банках, цінних паперів, зобов'язань фінансового характеру ні я, ні члени моєї сім'ї не маємо.

Микола ТОМЕНКО, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації.

Наслідки катастрофи ліквідовуються незадовільно

Президент України Леонід Кучма визнав незадовільною роботу з ліквідації наслідків нещодавньої катастрофи на артилерійських складах під Мелітополем. Під час офіційної поїздки до Запорізької області він відвідав села Новобогданівка, Спаське, Троїцьке та станцію Федорівка. А також склади, де досі зберігається майже 20000 тонн боєприпасів, що підлягають утилізації. Загалом поновлювальні роботи виконані менш як на половину, — сказав Президент. Перевірити виконання взятих зобов'язань гарант Конституції пообіцяв у вересні нинішнього року.

Спілкуючись із місцевим населенням, Леонід Кучма відповів і на низку злободенних запитань. Зокрема, він зазначив, що народний депутат України Юлія Тимошенко має бути рівною перед законом, як кожна людина. Якщо Генеральна прокуратура помиляється — є суд, він і скаже своє слово, — наголосив Президент. Водночас він зауважив: я категорично проти того, щоб Верховну Раду перетворювали на судовий орган, аби вона приймала остаточне рішення.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

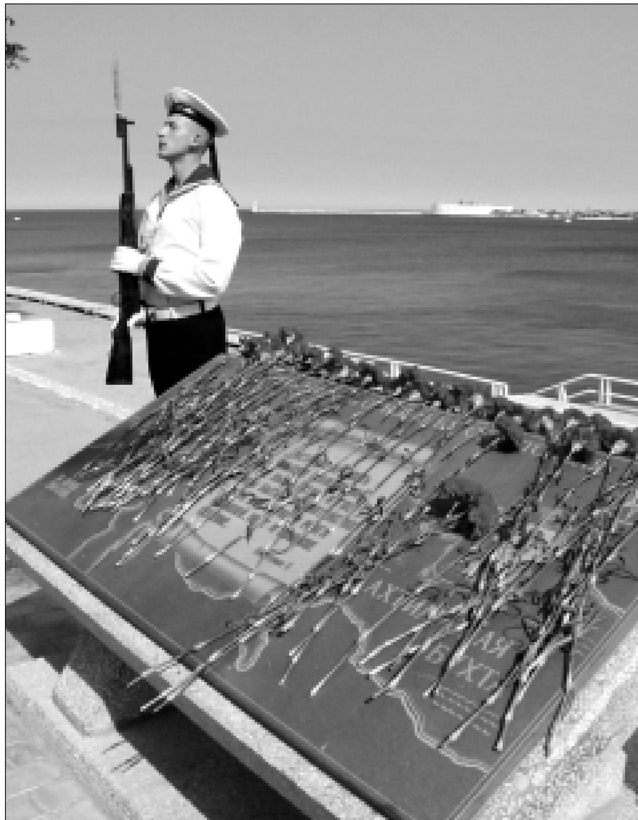
***

Президент України Леонід Кучма доручив Кабінету Міністрів України, Раді національної безпеки і оборони, Міністерству закордонних справ та Міністерству оборони опрацювати питання доцільності подальшого перебування українського контингенту в Косово.

Доручення дано у зв'язку з повідомленням Міністерства оборони США про припинення надання фінансової підтримки для забезпечення діяльності українського миротворчого контингенту в складі багатонаціональних сил КФОР, що беруть участь у миротворчій операції під керівництвом НАТО в Косово (Сербія і Чорногорія).

ФОТОФАКТ

У рамках святкування Дня Севастополя, присвяченого 221-й річниці із дня заснування міста, було покладено квіти до пам'ятного знака «220 років Севастополю».

Фото Володимира ВЕВДЮКА (Укрінформ).

СПОРТ

Лише результати

Футбол. Євро-2004. Португалія. Фінальна частина. Перший етап.

14 червня. Група С. Данія—Італія. 0:0. Гімараеш. «Афонсу Енрікеш». 19 595 глядачів. Арбітр — Мануел Енріке Мехуто Гонсалес (Іспанія).

Швеція—Болгарія. 5:0. Лісабон. «Жозе Альваладе». 45 000 глядачів. Арбітр — Майкл Рілі (Англія). Голи: Юмберг, 32, Ларссон, 57, 58, Ібрагімович, 78, з пенальті, Аллбак, 90.

Чемпіонат України. Вища ліга. 29-й тур. 14 червня.

«Ворскла-Нафтогаз» — «Шахтар». 0:3. 11 000 глядачів. Голи: Воробей, 4, Вукич, 27, Маріка, 87.

«Металург» Д — «Таврія». 1:1. 1 000. Чечер, 27 — Косилов, 58.

«Іллічівець» — «Волинь». 2:0. 12 000. Конюшенко, 7, з пенальті, 25.

«Динамо» — «Чорноморець». 4:2. 14 000. Федоров, 4, Гавранчич, 39, Каддурі, 66, Рінкон, 57 — Косирін, 16, Смалько, 89.

«Зірка» — «Кривбас». 0:1. 1 500. Алегбе, 89.

«Карпати» — «Дніпро». 0:0. 6 000.

«Борисфен» — «Металург» Зп. 1:0. 1 500. Сухомлинов, 33.

	В	Н	П	М	О
Динамо	**22**	**4**	**3**	**66—20**	**70**
Шахтар	**21**	**4**	**4**	**57—19**	**67**
Дніпро	**16**	**9**	**4**	**44—22**	**57**
Металург Д	13	10	6	48—33	49
Чорноморець	11	12	6	38—31	45
Іллічівець	10	10	9	34—35	40
Борисфен	10	8	11	24—29	38
Кривбас	10	6	13	26—39	36
Оболонь	9	8	11	29—34	35
Арсенал	9	7	12	34—40	34
Металург Зп	8	8	13	26—35	32
Волинь	7	8	14	25—42	29
Таврія	6	11	12	21—28	29
Ворскла-Нафтогаз	6	9	14	25—46	27
Карпати	**5**	**8**	**16**	**20—39**	**23**
Зірка	**3**	**8**	**18**	**15—40**	**14**

Визначилися два клуби, котрі прощаються з вищою лігою, — кіровоградська «Зірка» та львівські «Карпати». Формально ще триває суперечка за чемпіонський титул. Завершальний тур відбудеться 19 червня.

Третій міжнародний юнацький (U-17) турнір пам'яті першого президента ФФУ Віктора Банникова. Стадіони Київщини. На старті збірна України (тренер Ігор Жабченко) в Обухові перемогла ровесників з Молдови — 2:0. Відзначилися: Володимир Лисенко з київського «Динамо» (49) і Дмитро Льопа з кременчуцького «Атланта» (61).

Результати решти поєдинків першого ігрового дня: Чехія—Польща. 2:1. Росія—Литва. 3:0. Туреччина—Словаччина. 4:2.

В. Б.

«Одеса—Броди» готовий до запуску

Нещодавня бензинова криза в Україні ще раз підтвердила необхідність запуску нафтопроводу «Одеса—Броди» у прямому напрямку для диверсифікації поставок нафти в Україну. Мало того, навіть Росія вже готова підтримати наміри України запустити цей нафтопровід в аверсному режимі.

Усе готово

Реальна робота, проведена українцями з лютого 2004 року, коли уряд України вирішив використовувати нафтопровід для постачання каспійської нафти, переконала останніх скептиків.

Сьогодні країна має низку домовленостей про постачання понад 12 мільйонів тонн нафти щорічно. Свою нафту готові поставляти до Європи американська «Шеврон Тексако» (до 4,8 млн. на рік), а також «Сом Петрол» (3,6 млн.) і «Транс-Південь» (4 млн.), що працюють у Каспійському регіоні. Підписано міжурядові угоди про постачання нафти з Казахстаном і Азербайджаном. Навіть за мінімальних обсягів прокачування 7 млн. на рік трубопровід зробить 70 млн. доларів США прибутку, а в найближчі десять років чистий фінансовий результат становитиме 1 млрд. доларів.

Головний партнер України в проекті — Польща — завершує створення СП, котре добудовуватиме трубопровід до Плоцька, що дасть змогу одержати доступ на нові ринки збуту в Європі й у перспективі збільшити потужності нафтотранспортного коридору до 45 млн. тонн щорічно.

Не дивно, що Росія вирішила трохи змінити власну позицію. Якщо раніше лунали заяви типу: «ніякої каспійської нафти немає і не буде найближчими роками, і ваш нафтопровід так і стоятиме ніким не затребуваний», то сьогодні тон трішки інший. Кілька тижнів тому глава уряду РФ Михайло Фрадков доручив нафтовикам розробити пропозиції для використання трубопроводу «Одеса—Броди» у прямому напрямку... Одне з головних питань у порядку денному візиту до України міністра промисловості політики й енергетики Російської Федерації Віктора Христенка — «Одеса—Броди»... Але знаменно те, що російський енергетичний чиновник має намір не домагатися вкотре реверсу трубопроводу, а обговорити участь РФ у проекті створення Євроазійського нафтотранспортного коридору для постачання каспійської нафти в Європу.

(Закінчення на 4-й стор.).

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

«Криворіжсталь» продано. Майже всі щасливі

Фонд держмайна України визнав переможцем конкурсу з продажу 93,2 відсотка акцій ВАТ «Криворіжсталь» консорціум «Інвестиційно-металургійний союз» («ІМС»).

Нагадаємо, що «ІМС» було створено двома потужними фінансово-промисловими групами — «Інтерпайп» і «Систем Кепітел Менеджмент», які патронують відомі в суспільстві люди — Віктор Пінчук та Рінат Ахметов, саме для участі в цьому, за нашими мірками, грандіозному приватизаційному проекті. Глава ФДМУ Михайло Чечетов не кидав слів на вітер, пророкуючи перемогу українським, а не заморським капіталістам. За криворізькі активи виручили 4260 мільйонів гривень — нехай не мільярд, а, за нашими мірками, майже мільярд доларів. При цьому і задовольнили соціальні претензії колективу, і не втратили контролю та впливу над сферами поставок сировини і ринками збуту продукції. Якщо не зважати на протести «Севєрсталі», корпорації «Індустріальна група», скарги народних депутатів до районного суду столиці, конкурс пройшов майже мирно. І майже всі щасливі.

Мистецтво перевтілення міліціонеру завжди знадобиться

ПОГЛЯД ІЗ-ЗА ЛАШТУНКІВ

Мало кому відомо, що четвертий рік поспіль першокурсники факультету громадського порядку і профілактики Донецького юридичного інституту беруть участь у театральних постановках.

Декілька десятків курсантів брали участь в оперних спектаклях «Аїда», «Сільська честь», «Кармен», що йдуть на сцені Донецького академічного державного театру опери і балету імені А. Солов'яненка.

— Звичайно, ми залучаємо молодь для виконання нескладних ролей і в різних масовках, — каже режисер-постановник народний артист України Віталій Аверченко. — Але те, що наша співпраця йде на користь усім, — безперечно. Майбутні офіцери не лише долучаються до світової класики, а й знайомляться зі специфікою роботи театру, бачать, яка нелегка акторська праця...

До речі, працівники театру також надають посильну допомогу молодим правоохоронцям: консультують у разі проведення вузівських заходів, допомагають реквізитом і костюмами.

Станутъ чи ні міліціонери заповзятими театралами — нині сказати складно. Але те, що час, проведений у храмі Мельпомени, витрачено недаремно — сумнівів не викликає. І цілком можливо, що мистецтво перевтілення допоможе їм і в майбутній міліцейській роботі.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО.

На знімках: ***«Алло, я сьогодні граю!»; входження в новий образ; після спектаклю: настав час одягати форму.***

Фото автора.

Тротил з військових складів

Операцію з відвернення збуту майже п'ятдесяти кілограмів тротилу провели працівники управління боротьби з організованою злочинністю УМВС України в Кіровоградській області. З отриманої ними оперативної інформації стало відомо, що мешканець одного з районів шукає покупця вибухівки. Убозівці затримали підозрюваного під час продажу ним дванадцяти кілограмів восьмисот грамів тротилу — за 25 тисяч гривень.

Начальник центру громадських зв'язків УМВСУ в області Володимир Поліщук повідомив, що затримано також кількох інших осіб, причетних до зберігання і збуту цієї вибухівки. Один із них — пенсіонер Збройних сил України, колишній начальник складу інженерних боєприпасів військової частини, яка дислокується на території Кіровоградської області. У нього та його спільників правоохоронці вилучили ще тридцять п'ять кілограмів тротилу. За цим фактом порушено кримінальну справу. Триває слідство.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

АРМІЯ

Брюховичі роззброюються

Безпека військових складів, розташованих на території нашої країни, після вибухів під Мелітополем непокоїть громадськість. Днями депутати Львівської міської ради та представники громадських організацій, повідомляє прес-служба МО, оглянули артилерійські склади з боєприпасами Західного оперативного командування Сухопутних військ ЗС України, що дислокуються поблизу Брюховичів. Начальник управління озброєння, заступник командувача військ Західного оперативного командування генерал-майор Володимир Попович ознайомив цивільних контролерів з дотриманням заходів безпеки на потенційно небезпечному військовому об'єкті, зі зразками боєприпасів, що зберігаються на складах, та їх технічними характеристиками. За словами генерал-майора, найбільшу небезпеку становлять реактивні снаряди. Він також повідомив, що вже до 1 серпня нинішнього року ці типи боєприпасів буде вивезено за межі Львівської області.

Довідка

За висновками роботи Державної комісії, за умов відповідного технічного забезпечення та повноцінного фінансування для ліквідації складів у Брюховичах потрібно буде два роки. Всього з 2 мільйонів 447 тисяч тонн боєприпасів, що зберігаються на 184 базах і арсеналах Збройних сил України, 340 тисяч тонн потребують негайної утилізації.

Ольга ВІТЕР.

ФОТОФАКТ

Працівники Машівського лісництва, що на Чернігівщині, цього року посадили ліс на 31,7 гектара, заготовили 4000 кубометрів деревини на рубках головного користування та 3600 на рубках догляду.

На знімку: кранівник Микола Топальський та стропальник Анатолій Баранкін відвантажують розпиляну деревину.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

З маршруток уже випадають

Під час руху маршрутного автобуса №53 через задні дверцята випала жінка. Як з'ясувалося, водій авто погано зачинив двері, і під натиском вони відчинилися. В Миколаєві, незважаючи на подорожчання проїзду, маршрутні таксобуси, особливо в години «пік», надто переповнені. Тому люди, попри незручності, змушені їхати стоячи в непристосованих для цього газелях. Постраждалу жінку доставлено до лікарні швидкої медичної допомоги з діагнозом «черепно-мозкова травма» та «струс головного мозку».

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Пожежа позбавила вісім сімей даху над головою

Унаслідок пожежі в чотириповерховому будинку в Києві пошкоджено 10 квартир та будівельні конструкції горища і перекриття на площі 720 кв. м. Жертв та постраждалих немає. Вісім сімей (27 осіб) відселено. Попередньо встановлено, що причина пожежі — дитячі пустощі з вогнем, **повідомляє УНІАН.**

А потім господарі помирають

КВАРТИРНИЙ КРИМІНАЛ

Цю кримінальну справу прокуратура Житомира порушила за статтею, що передбачає відповідальність за шахрайство в особливо великих розмірах.

Житомирянка звернулася до прокуратури у зв'язку з тим, що невідома їй особа шахрайством заволоділа житлом, де мешкає її неповнолітня онука. З'ясувалося, що громадянка Н., як звучить це мовою юристів, зловживаючи довірою власників квартири (батьків онуки), уклала з ними договір дарування двох третин їхньої квартири, порушивши права неповнолітньої. Названо й оцінку вартість житла — 20 тисяч 287 гривень. Але цим детектив тільки почався, бо вже наступного дня мати тої дівчинки померла від черепно-мозкової травми. Через місяць внаслідок отруєння невідомою речовиною помер її чоловік. Звичайно, в житті бувають усілякі безглузді випадковості. Але, як з'ясувалося, цей випадок квартирного шахрайства у громадянки Н. не єдиний. Недовго прожив на світі і господар помешкання, яке було відчужено з активною участю громадянки Н. у листопаді, — в лютому його вбили.

Олексій КАВУН.

Житомир.

ПЕРЕДПЛАТА

Приємні зустрічі з давніми і новими друзями

За останні дні редакційний «жигуль» «намотав» на свої колеса понад дві тисячі кілометрів.

Перша зупинка. Саратський ЦПЗ, що надає послуги мешканцям чотирьох сільських районів Буджацького степу. Багато хто з місцевих поштовиків — давні знайомі. Торішньої осені саме звідси журналісти «ГУ» розпочинали акцію газети на Одещині. Тоді ми щиро дякували нашим друзям за плідну співпрацю. Тепер ця нагода повторилася, адже на перше півріччя цього року працівники центру знову домоглися істотного зростання тиражу «ГУ». І це завдяки начальникові Євгенії Кумановій, її надійній помічниці — старшому інструкторові відділу передплати Любові Бурдужі, начальникам районних дільниць Олені Недялковій, Домнікії Берил, Людмилі Вітрогон, листоношам Тамарі Зінчук, Раїсі Нікорі та Ользі Дімурі. А поштовики, в свою чергу, висловлювали вдячність керівникам Арцизького, Тарутинського, Татарбунарського та Саратського районів, низки підприємств і організацій за сприяння в передплаті парламентського й інших періодичних видань.

У Придунав'ї демонстрували шану до «ГУ» Болградський і Кілійський райони, де начальниками дільниць поштового зв'язку Олена Кульчицька та Олександр Присиченко. А в давньому Білгороді-Дністровському очікувала приємна зустріч з давнім другом газети Ольгою Копичею, старшим інструктором відділу передплати місцевого ЦПЗ. Ще працюючи в райвузлі зв'язку, Ольга Павлівна багато сил доклала до пропаганди й поширення нашої газети. Й тепер ось немалою мірою саме завдяки її стараннням тираж газети тут знову зріс. Відзначилася і листоноша Надія Довгополова, яка домоглася найвищої передплати на «ГУ» в місті та районі.

В Одеському центрі поштового зв'язку — найбільшому в регіоні (він обслуговує Одесу, Іллічівськ, Южне, Теплодар та низку приміських сільських районів) наш шлях проліг до Комінтернівського, Іванівки, Роздільної та Біляївки. Тривалою й цікавою була розмова в Комінтернівській районній дільниці поштового зв'язку, де начальником Алла Єрмакова, а її «правою рукою» Оксана Севрук. Саме цей район — один з лідерів передплати на парламентське видання в регіоні. Серед чинників успіху Алла Григорівна називає передусім увагу до газети з боку керівників району — Віталія Громлюка та Василя Симулика.

Про низку заходів, спрямованих на поліпшення передплати, розповіли під час зустрічей начальники районних дільниць Василь Кир'як в Іванівці, Людмила Бондарчук в Біляївці та Лариса Оніщенко в Роздільній. На півночі області відзначилися й заохочені начальники Балтської та Савранської районних дільниць поштового зв'язку Людмила Іжакевич і Надія Швець...

Уже після об'їзду області завітав до Одеської облдирекції «Укрпошти», щоби висловити вдячність начальникові відділу передплати Наталці Чохіній, без старань якої немислимий загальний успіх...

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Фото Михайла ГОЛЯКА.

На знімку: начальник Саратського ЦПЗ Євгенія Куманова і автор.

КОНКУРС

Школярі змальовують світ мовними барвами

Осінь дасть старт V Міжнародному конкурсу з української мови імені Петра Яцика. Нині триває підготовка до події та підбиваються підсумки попереднього, четвертого. Міністерство освіти і науки оприлюднило прізвища переможців у номінації «українська діаспора» з Грузії, Казахстану та Росії. Незабаром будуть відомі лауреати мовного марафону з інших країн, зокрема країн Балтії, молдовського Придністров'я, США і Канади.

Статистика свідчить, що за межами країни проживає близько 20 мільйонів наших співвітчизників. На думку виконавчого директора Ліги українських меценатів Михайла Слабошпицького, для багатьох з них українська мова є тим чи не єдиним ланцюжком, який єднає їх із землею батьків. Саме тому таке зацікавлення викликає серед українців світу мовний конкурс. Юні учасники одержують дипломи і нагороди, їх вшановують на святах мови в українських громадах.

Так, у Казахстані, де, за державним переписом, мешкають понад 500 тисяч українців, у мовному марафоні перемогу здобули 19 школярів. Росія, і зокрема Башкортостан, у четвертому конкурсі представлені найчисленніше — 41 переможець. Мало хто знає, але, за даними Посольства України в РФ, нині в Росії діє десять шкіл, де вивчають українську мову, і сім з них — у Башкортостані.

На чергових зборах Ліги українських меценатів було також присуджено премії імені Євгена Чикаленка за благодійницьку діяльність у 2003 році. Цієї відзнаки удостоєні: Юрій Джус, голова правління акціонерного банку «Експрес-банк», та Анатолій Лисий (Фундація імені Івана Багряного).

Іван ЛАЗНЮК.

(Якими бачить світ і себе в цьому світі маленька школярка — лауреатка цьогорічного мовного конкурсу, читайте на 8-й стор.).

ПОЛІТИКА

Георгій КРЮЧКОВ: «Я ніколи не роздвоювався»

ХТО Є ХТО

Із досьє «ГУ»:

КРЮЧКОВ Георгій Корнійович. Народний депутат України двох останніх скликань за списками Компартії України. Народився 1929 року в селі Гусарка Куйбишевського району Запорізької області. Закінчив Харківський юридичний інститут за фахом правознавство. Працював на різних посадах в управлінні Мін'юсту у Запорізькій області, з 1956 по 1990 рік — на комсомольській та партійній роботі, з 1994 по 1998-й — помічник-консультант народного депутата України. Має високі урядові нагороди. Голова Комітету ВР з питань національної безпеки і оборони, член фракції КПУ.

— Георгію Корнійовичу, за останні півтора року вийшли друком дві ваші книжки — «Всегда оставаясь самим собой» і «Больных вопросов не обходить». Чи не є назви цих книг вашим життєвим кредо?

— Так, вони відображають мою життєву позицію, як людини і громадянина, бо я ніколи не роздвоювався. Днями виходить третя книжка — «В гуще событий». А також завершено підготовку до видання четвертої, яка називається «Трудные уроки: раздумья бывшего партийного работника». У такий спосіб хочу зробити собі подарунок до свого 75-річчя — осмислення пройденого життєвого шляху.

Завжди залишатися самим собою — це моє життєве кредо, успадковане від батьків. Хоч би на якій посаді працював, у яку ситуацію потрапляв — завжди твердо дотримуюся своєї раз і назавжди сформованої позиції відносно поняття моральності, честі та обов'язку. Тому ніколи й ніде не догоджав і собі не дозволяв будь-кого принизити. Для мене найвища з чеснот особи полягає в тому, щоб у всіх злетах і падіннях не втрачати людяності та самоповаги —стрижня моральності, категорично несумісного з синдромом зверхності. На жаль, часто доводилося бачити, як люди, обійнявши якусь порівняно високу посаду або одержавши вищий статус, змінювалися до невпізнанності не в кращий бік. Для мене це бридко й цілком неприйнятно. А ще органічно не сприймаю хамелеонства.

— Незважаючи на солідний вік, ви — у гущі громадського життя й політичної боротьби. Що надає снаги і впевненості?

— Насамперед мої переконання — вірність ідеї соціальної справедливості, втілюваної через реальне народовладдя. Працюючи над головною книжкою свого життя, я знову й знову переживав та осмислював пережите. І не знаходив, у чому міг би собі дорікнути. Не хотів би бути якимось іншим, ніж був тоді. Бо в основному був правий. Хоча не обходилося й без прикрих помилок.

— Це стосується і вашої позиції у доленосний період на початку 90-х років, на зорі незалежності України?

— Так. На жаль, моє прогнозування подій і їх наслідків, мої застереження майже сповна справдилися. Зокрема, щодо суті й долі Руху. Мені казали — він знаменує собою оновлення. А я говорив: не піддавайтесь облуді самонавіювання, бо справжньою метою тих, хто очолює Рух, є зміна соціального ладу в державі на замовлення ззовні. Хіба не був правий? Адже нині маємо буржуазний устрій у його найгіршому втіленні. І реформа системи політичної влади покликана істотно змінити ситуацію на краще, за що послідовно бореться наша фракція в парламенті.

— Журналісти у Верховній Раді досить часто беруть у вас інтерв'ю на різні теми. Чим це можна пояснити?

— Можливо, моєю відкритістю для преси. Я добре розумію та поважаю роботу журналістів і намагаюся допомогти їм розібратися і в тому, що на виду, і в тому, що діється у парламентському «задзеркаллі». До того ж мої прогнози щодо перебігу подій в основному справджуються.

— Нині поняття «опозиція» не має чіткого визначення, і на цьому грунті невизначеності можливі всілякі маніпуляції настроями в суспільстві. Яке ваше бачення цих процесів?

— Ми переживаємо дуже складний і відповідальний етап у житті нашого суспільства. Передусім це стосується доленосного питання: як вийти з нашого безнадійно застійного «перехідного періоду» і куди йти далі, тобто який шлях суспільно-економічного розвитку і яку модель державності обрати? У суспільстві вже визріло усвідомлення того, що так далі жити не можна. А щодо перспективи... Є потужна політична сила, яка заявляє про свою альтернативну позицію до чинного владного режиму. Це — комуністи, які стоять на позиціях обов'язкової зміни системи влади. Є також достатньо впливові політичні сили, котрі стоять на принципово інших позиціях. Але це така собі ліберально-псевдодемократична тусовка, котра не має чітко визначених політичних меж. Вони налаштовані лише на одне — зміну осіб при владі, а суть владної системи хочуть залишити без істотних змін. Їх влаштувала б гра в опозиційність на зразок американської моделі, де між демократами й республіканцями відмінності суто символічні. У нас, певен, не та ситуація, і такий варіант не пройде.

— Чи є у вас захоплення, окрім політики?

— Мабуть, це надто прозаїчно, але для мене робота —основне захоплення. Люблю читати, маю велику, на кілька тисяч томів, бібліотеку. Книжки — мої порадниці. Ще одне захоплення — це публіцистика. Багато пишу — якщо зародилася якась ідея, не заспокоюся, доки не викладу її у вигляді статті або книги.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: Георгій Крючков (**праворуч**) на острові Зміїний.

АКТУАЛЬНО

«Одеса—Броди» готовий до запуску

(Початок на 2-й стор.).

Мотивація зрозуміла: Росія не хоче залишитися за бортом такого великого проекту. Їй не вдалося домогтися реверсу нафтопроводу, який «поховав» би ЄАНТК, і сьогодні вона шукає можливість хоча б взяти участь у ньому.

Це питання планується також обговорити на переговорах українського прем'єра з російським колегою, що днями мають відбутися в Москві.

Кінець кризі

Україна не має наміру змінювати рішення про роботу нафтопроводу «Одеса—Броди». Це було б, щонайменше, нерозумно. Особливо після останніх подій на національному ринку нафтопродуктів, коли ціни за один тиждень роздулися більш як на 40 відсотків, а загальне зростання з початку року становило понад 50 відсотків.

Ні для кого не новина, що український ринок палива монополізовано російськими компаніями: їм належать чотири найбільших нафтопереробних заводи з шести в країні. Нафтовики пояснили здорожчання нафтопродуктів в Україні дуже просто: надто подорожчали нафта й оподаткування її поставок з Росії. Оскільки понад 90 відсотків нафти країна імпортує з сусідньої «братської» держави, вплинути на продавця Україна ніяк не може.

Інша справа, якби країна мала альтернативного постачальника нафти. В цьому плані створення ЄАНТК — майже панацея від криз на ринку палива. Відомо: де двоє продавців, завжди можна добитися помірнішої ціни, а оскільки до 95 відсотків вартості нафтопродуктів — це вартість нафти, то й паливо, відповідно, подешевшало б.

Запуск трубопроводу — пріоритетне завдання для українського уряду, що поступово відходить від «пожежних» методів розв'язання економічних проблем і створює систему запобігання криз. Принаймні, намагається створити. ЄАНТК, звичайно, одна з цих систем. Мало того, його реалізація дасть змогу диверсифікувати постачання енергоносіїв не лише до України, а й до Європи, що автоматично залучить нашу державу до системи енергетичної безпеки європейських держав.

Справа за малим

Найголовніше сьогодні — безпосередньо розпочати запуск проекту. Єдина стримуюча причина — дотепер незавершений експеримент із прокачування різних сортів нафти («легкої» у суміші «Юралс») трубопроводом «Дружба». Експеримент проводять, щоб визначити технічну можливість транспортування різної нафти з використанням трубопроводу «Одеса—Броди».

Гальмує процес словацька компанія «Транспетрол», котру контролює російський «Юкос». Ще у квітні Україна, Чехія і Словаччина узгодили всі умови експерименту, але словацька сторона дотепер не виконала взятих на себе зобов'язань, вимагаючи залучення російської «Транс нафти».

Сподіваємося, що блокування експерименту буде знято після україно-російських переговорів. Хоча можна вирішити це питання й інакше. Контрольний пакет «Транспетролу» належить уряду Словаччини, котра, як відомо, з 1 травня поточного року стала членом Європейського союзу, що активно підтримує ЄАНТК. Напевно, буде не дуже добре, якщо новобранець ЄС почне перешкоджати посиленню енергетичної безпеки розширеної Європи?..

Український віце-прем'єр з питань паливно-енергетичного комплексу Андрій Клюєв уже надіслав відповідний лист енергетичному віце-президенту Європейської комісії Лойоле де Паласіо, в якому попросив посприяти реалізації експерименту, вплинувши на словацький уряд. У цьому само листі він підкреслив, що Україна не планує змінювати прийняте в лютому рішення про використання нафтопроводу для поставок каспійської нафти.

Сергій РИМАРУК.

Довідково:

Україна планує на базі нафтопроводу «Одеса—Броди», добудувавши його до Плоцька, створити Євразійський нафтотранспортний коридор для поставок каспійської нафти в Європу, яким планується щороку поставляти до 45 млн. тонн нафти.

За оцінками експертів, добудова нафтопроводу «Одеса—Броди» до Плоцька довжиною 500 км триватиме майже три роки і коштуватиме від 350 до 500 млн. євро.

Україна і Польща в січні 2004 року підписали дві угоди, зокрема міжурядову, котрі мають стимулювати створення ЄАНТК.

Створення ЄАНТК підтримують США, Європейський союз, Польща і ряд країн Прикаспійського регіону.

АНАЛІЗ. ПРОГНОЗ

Рівняння з багатьма невідомими

Чим менше залишається часу до старту президентських перегонів, тим заплутанішою стає ситуація. Фактично сьогодні існує рівняння з багатьма невідомими. Ліві, праві, центристи, провладні й опозиційні політичні сили постійно ведуть консультації, однак картина поки що не вимальовується. Навпаки — інтрига посилюється. Особливо з огляду на нову спробу парламенту внести зміни до Конституції.

Не називаючи прізвища

Останні події в середовищі політичних партій, які входять до парламентсько-урядової коаліції, змусили багатьох аналітиків засумніватися в тому, що Віктор Янукович стане єдиним кандидатом від коаліції. І справа не тільки у невміло проведеній кампанії щодо формування позитивного іміджу прем'єра, а точніше — щодо його бурхливої молодості. Передусім багатьох здивувала різка критика уряду з боку Президента України Леоніда Кучми. Яскравий приклад — нарада з питань податку на додану вартість, яка відбулася минулого тижня. За її підсумками глава держави прийняв відставку головного податківця країни Юрія Кравченка. Перепало на горіхи й Першому віце-прем'єрові Миколі Азарову.

Впала в око і заміна керівника Вінницької облдержадміністрації. Місце «регіонала», тобто представника Партії регіонів, зайняв народний демократ Григорій Калетник, який, щоправда, останнім часом входив до складу парламентської фракції СДПУ(о). Дехто з оглядачів вважає, що таким чином прем'єру натякають не вельми поспішати з виборчою кампанією.

Отож не дивно, що після з'їздів кількох партій, які входять до парламентсько-урядової коаліції, так і не було названо прізвище єдиного кандидата на найвищу посаду в державі.

Водночас поява на чолі Аграрної партії, яка віднині називається ще й Народною, Голови Верховної Ради України Володимира Литвина змусила колег заговорити про імовірну появу на виборчих перегонах «третьої сили». Однак, на наш погляд, такий далекоглядний прогноз сьогодні давати рановато. Хоча чого не буває в нашому житті?

Ми з Тамарою гуляємо парою...

Натомість опозиційні сили, схоже, вже остаточно розбилися на пари і дуетом виконують свої пісні про єдиного кандидата.

Хоча й тут немає ясності. Так, скажімо, дехто з лідерів блоку «Наша Україна» категорично стверджував, що ніякої угоди про єдиного кандидата з Блоком Юлії Тимошенко ніхто не укладатиме. Однак цю заяву дезавуював сам лідер блоку «НУ» Віктор Ющенко. Та, попри все, у «Нашої України» можуть бути проблеми з Юлією Володимирівною. Особливо з огляду на кримінальну справу, порушену за спробу всунути хабаря служителю Феміди, який розглядав справу керівників корпорації Єдині енергетичні системи України. Саме тому дехто з аналітиків висловлює переконання: якщо блок і буде сформовано, то він діятиме неофіційно.

До речі, текст вищезгаданої угоди запропоновано було підписати Олександру Морозу («Дзеркало тижня», 12 червня 2004 р.). Навіть пообіцяли провести політичну реформу в обмін на підтримку на президентських перегонах кандидатури Віктора Ющенка. А ще — посаду Голови Верховної Ради України після перемоги на виборах і переформатування парламентської більшості.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Як стверджують колеги з тижневика, «за деякими даними <...>, Олександр Мороз висловив згоду приступити до серйозних розмов про єдиний фронт, але... якщо йому буде надана гарантія того, що після проведення реформи і перемоги Ющенка він займе пост... Прем'єр-міністра» («Дзеркало тижня», там же). Водночас і соціалісти, і комуністи продовжують обмінюватися поглядами на грядущі вибори. І не тільки. Після недавніх переговорів обидві партії дійшли висновку, що доки комуністи й соціалісти будуть дорікати одне одному, цим скористається або третя сила, або владний режим. Водночас, стверджують наші колеги, обидві партії дійшли висновку, що у виборах—2004 успіх може мати зовсім нейтральна людина, яку висуне лівий блок, але яка не буде соціалістичної чи комуністичної орієнтації. Однак і в цьому випадку поспішати не варто. Адже всім пам'ятні 1999 рік, коли обидві ліві партії і не домовилися ні про що, і не знайшли подібного кандидата. Як тут не згадати народну мудрість: хороша мисля приходить опісля.

Окрім того, головним «штабістом» у комуністів стала народний депутат Алла Александровська, яка замінила на цій посаді Першого заступника Голови Верховної Ради Адама Мартинюка. І аналітикам поки що залишається гадати, чому це сталося.

Конституційна реформа як інструмент для перемоги на виборах

Таку думку висловлюють деякі опозиційно налаштовані народні обранці. Вони вважають, що влада проаналізувала уроки невдачі при внесенні змін до Основного Закону і відтепер помилок не допустить. Саме цим вони пояснюють і тиск на народних депутатів, які утворили групу «Центр». (Відреагував на тиск і Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. Він звернувся до Президента з листом, у якому просить загнуздати деяких вельми запозвятих чиновників.)

Чергова спроба внести зміни до Конституції дасть змогу контролювати народних обранців, і таким чином удасться заблокувати спроби «розкласти яйця по різних кошиках». (Хоча багато хто сумнівається, що восени вдасться знайти 300 голосів, щоб утвердити конституційні зміни.)

Власне, ми й раніше звертали увагу на те, що цьогорічна президентська кампанія стане важким випробуванням не лише для політиків, але й для суспільства. І проблема не тільки у «чорному піарі». Буде задіяно весь адміністративний ресурс, у тому числі, не виключено, силові структури, зокрема працівників міліції, стверджують народні обранці, які належать до опозиційного табору. І для збору компромату на деяких кандидатів, і для тиску на підприємців, які захочуть фінансово посприяти невгодним владі кандидатам.

Готується до жорсткого протистояння і опозиція, що, зокрема, засвідчили події довкола виборів міського голови Мукачевого. Однак усім — насамперед політикам — треба пам'ятати, чим можуть обернутися спроби збурити суспільство.

Володимир КОРОЛЮК.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про залучення кредитних ресурсів для фінансування реконструкції автомобільної дороги Київ — Одеса на дільниці від Жашкова до Червонозна м'янки

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до статті 18 Закону України "Про Державний бюджет України на 2004 рік" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 17—18, ст. 250) такі зміни:

частину першу після слів «що мають загальнодержавне значення» доповнити словами «в тому числі проекту реконструкції автомобільної дороги Київ — Одеса на дільниці від Жашкова до Червонознам'янки»;

частину другу після слів «іноземних кредитів» доповнити словами «крім Укравтодору, який залучає кредити для реконструкції автомобільної дороги Київ — Одеса на дільниці від Жашкова до Червонознам'янки».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

1) надати державну гарантію на суму, еквівалентну 400 млн. євро, по залученню кредитних коштів для реконструкції автомобільної дороги Київ — Одеса на дільниці від Жашкова до Червонознам'янки;

2) формувати Державний бюджет України на 2005 рік та наступні роки з урахуванням положень підпункту 1 пункту 2 розділу II цього Закону.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 4 червня 2004 року.
№ 1751-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про залучення кредитних ресурсів для фінансування проектування і будівництва залізнично-автомобільного мостового переходу через річку Дніпро в місті Києві

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до статті 18 Закону України "Про Державний бюджет України на 2004 рік" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 17—18, ст. 250) такі зміни:

частину першу після слів «комплексу «Циклон-4» доповнити словами «та Укрзалізницею для проектування і будівництва залізнично-автомобільного мостового переходу через річку Дніпро в місті Києві на залізничній дільниці Київ-Московський — Дарниця»;

частину другу після слів «іноземних кредитів» доповнити словами «крім Укрзалізниці, яка залучає кредити для проектування і будівництва залізнично-автомобільного мостового переходу через річку Дніпро в місті Києві на залізничній дільниці Київ-Московський — Дарниця».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

1) надати державну гарантію на суму, еквівалентну 700 млн. доларів США, для залучення коштів інвесторів для проектування і будівництва залізнично-автомобільного мостового переходу через річку Дніпро в місті Києві на залізничній дільниці Київ-Московський — Дарниця;

2) формувати Державний бюджет України на 2005 рік та наступні роки з урахуванням положень підпункту 1 пункту 2 розділу II цього Закону.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 4 червня 2004 року.
№ 1752-IV.

2. Обірвана нитка

ПОСТПРИВАТИЗАЦІЯ

З 2002 року Україна стала найбільшим на теренах СНД експортером ткацького обладнання. Зрозуміло — тимчасово. Адже наші машинобудівники його не виробляють і ніколи не виробляли. Демонтуються і зникають «за бугром» (як правило, через треті руки) сотні верстатів і обробних машин Волинського, Чернігівського, Черкаського, Чернівецького та інших текстильних підприємств. Лідером продажів став Дарницький шовковий комбінат.

Звичайно, напрошується висновок про цілеспрямоване знищення цілої галузі вітчизняної індустрії. Котра виробляє, зазначимо, високорентабельний та ультраліквідний товар. Але це — тема особливого розслідування. І, як на мене, не лише журналістського. Адже знищення галузі і, отже, витіснення України як виробника з міжнародного ринку текстилю інакше як найпотужнішим ударом по економічній безпеці держави не назвеш. Здається, і Президенту і народним депутатам, та й усім нам доволі цікаво було б поіменно довідатися про чартистів XXI століття. До того ж — українського розливу.

Сьогодні в країні в геометричній прогресії наростає вал імпортного полотна найрізноманітнішого призначення. А колись той-таки Дарницький шовковий комбінат у величезних кількостях експортував свою тканину практично на всі континенти...

Осиковий кіл

Незважаючи на те, що номінальних шість тисяч акціонерів ЗАТ «Дарна» (працівники колишнього Дарницького шовкового комбінату, які залишилися без роботи) де-юре є капіталістами, дефакто вони убожіють з кожним днем. І ось чому.

Ще 1997 року кредитори заявили про його неплатоспроможність. Тоді ж, нагадаємо, Київський міський господарський суд розпочав провадження у справі про банкрутство «Дарни». До того ж у власності акціонерів ще залишалися активи, реальна ціна яких багаторазово перевищувала не лише заявлену у статутному фонді вартість акцій, а й кредиторську заборгованість.

Якби госпсуд поставив у справі крапку в терміни, передбачені законом, а це максимум два роки, то за найгіршого варіанта —банкрутства — розпродаж активів на відкритому аукціоні дав би змогу дарницьким ткачам не лише погасити борги, а й одержати мільйонні суми живих грошей у своє розпорядження. Але віз, як кажуть, і нині там. Тим часом борги ЗАТ «Дарна» продовжують рости, а реальні активи, як шагренева шкіра, зменшуються просто на очах. На очах усіх органів державної влади. Постає природне запитання, кому це вигідно?

Безумовно, насамперед виконавцям типу пана Г-го. Це очевидно. Але щось важко повірити, щоб він ризикнув без підтримки «зверху» збагрити приватній фірмі ті-таки бельгійські рапірні верстати MPS-32-175 вартістю 200 тис. доларів США кожний за сміховинною ціною в 54 тисячі 640 гривень. Подальший бізнес на цих верстатах теж крім сміху нічого викликати не може. Якесь ТОВ «Торговий дім «Дартекс» експортнуло їх у Росію за ціною... 49 тисяч 496 гривень 21 копійка! Виходить, собі у збиток. До слова, «Дартекс» — один з численних орендарів виробничих площ по суті збанкрутілої «Дарни».

На думку про те, що пан Г-й виконує функції зіц-голови, наштовхують і ксерокопії так званих «Внутрішніх звітів щодо ЗАТ «Дарна», котрі ходять по руках. Дуже цікаві, скажу я вам, документики. У них зазначено видачу й одержання певними особами (позначеними лише ініціалами) значних сум у доларах США, а також деякі статті витрат у тих-таки доларах. Ну, наприклад, цитую: «24 травень 02. USD 160. Зустріч з міліц. у справі Сліп». Розумій як хочеш.

Витрати вражають. Щомісяця — до 10 тисяч доларів. Проте не беруся стверджувати, що ці звіти не липа, не інсинуації недоброзичливців пана Г-го. За сучасної цифрової техніки сфабрикувати або підробити можна будь-який документ. Тим паче що на таких відомостях, зрозуміло, ні печаток, ні підписів ніхто ніколи не ставить: зазвичай вони створюються для винятково обмеженого кола втаємничених осіб. Але якщо припустити, що «Внутрішні звіти...» все-таки мають місце бути, то така педантичність пояснюється потребою підтверджувати реальні витрати. Питання: перед ким? Звісно, що перед тіньовим режисером усього, що відбувається на «Дарні», або тіньовим її хазяїном.

Що ж це, якщо не корупція?

Якщо «Внутрішні звіти щодо ЗАТ «Дарна» — ймовірна липа, то деякі інші документи, котрі підтверджують інтенсивне виведення активів за межі акціонерного товариства сучасними його керівниками сумнівної легітимності, абсолютно достовірні.

Візьмемо, приміром, «Експертні висновки з приводу справедливої (ринкової) оцінки агрегатів та обладнання, що перебуває на балансі ЗАТ «Дарна» № 2602/ 08.2-8 від 02.04.03, підписані віцепрезидентом Торгово-промислової палати України паном Тимошенком й завірені відповідною печаткою. Саме цим актом вартість бельгійських рапірних верстатів MPS -32-175 була занижена в двадцять разів. Водночас дивує стислість документа. У ньому не зазначені ні початкова вартість обладнання, ні його амортизація, ні гарантійний інженерний ресурс, ні фактично відпрацьований час (а ці верстати переважно простоювали практично з моменту їх монтажу), ні реальний їх технічний стан. Усі експертні висновки вмістилися у восьми рядках комп'ютерного тексту, сім з яких містять реквізити сторін та учасників договору, на основі якого була зроблена оцінка. Далі йде перелік обладнання і його занижена вартість. І все: печатка і підпис.

Не зупинятимемося на тому, з якої лише одному йому відомої причини пан Г-й звернувся по оціночний акт одразу до Торгово-промислової палати України, минаючи київську міську. Міркування на цю тему можуть далеко нас завести. Звернемося краще до іншого документа. «Дозволу на реалізацію активів, котрі перебувають у податковій заставі», виданого тому-таки пану Г-му 18 липня 2003 року начальником відділу стягнення й реалізації майна податкової інспекції Деснянського району Києва Віктором Сіренком. За формою тут усе правильно, тому що дозвіл дано, цитую: «... за умови направлення в повному обсязі отриманого від реалізації активів виторгу в рахунок погашення податкового боргу перед бюджетом». А ось по суті... Це документ дав зелене світло остаточному знищенню Дарницького шовкового комбінату. За втратними цінами. Саме завдяки йому пішли «за бугор» за копійки десять рапірних верстатів, кожний з який заміняв собою десятки човникових. Понад п'ятдесят жакардових ткацьких агрегатів СТБ-4-180 за сміховинною ціною 2200 гривень за штуку опинилися аж в Ірані. І приватна фірма «Аріян», яка виступила експортером, наварила 100 процентний прибуток та ще й, напевне, зажадала від податківців повернення з ПДВ. Шліхтувальна машина «Zuccer-Miyller», за яку свого часу було сплачено більш як мільйон доларів США, пішла за 50 тисяч гривень. Не менш цінна французька обробна машина «Mortamet» — за 16 тисяч 960 гривень, розірвавши до того ж технологічну лінію вартістю майже два мільйони доларів...

Такі дозволи деснянські податківці видавали не один раз. Не беруся судити, чи перевіряли вони реальну законність відпускних цін, та борги перед бюджетом бідолашної «Дарни» зменшувалися, скажемо так, дуже повільно. На 01.01. поточного року перевищували 4 мільйони 700 тисяч гривень. І донині серед кредиторів Деснянська податкова інспекція посідає перший рядок.

Найцікавіше, що на «Дарні» розпродається не лише обладнання, а й земля, що нехай і відносно (тому що проблема власності на землю під промисловими підприємствами радикально не розв'язана в масштабах усієї держави, і тому вона досі де-юре не стала повноцінним ринковим товаром), але все-таки є активом акціонерів нещасного товариства. І досить ласим для багатьох жучків від комерції. Так, ще в серпні 2001 року 268,6 кв. метра (чи 6/1000 частин від будівлі ткацького виробництва) було продано якомусь ТОВ «Застава». Знову за сміховинною для Києва ціною, за 25 тисяч 683 гривні і 33 копійки. Тобто менш як 100 гривень за квадратний метр. Особисто мене розчулюють ці 33 копійки...

■ ■ ■

Питання, хто є режисером знищення Дарницького шовкового комбінату, залишається відкритим. Поки що.

■

Цікаво, чи був під цією угодою дозвіл яких-небудь державних органів? Тієї ж податкової інспекції? І до чиєї казни пішли ці жалюгідні, як за столичну землю, 25 з хвостиком тисяч гривень?

Правове свавілля

Отже, капіталістів з рядових, і не тільки, акціонерів Дарницького шовкового комбінату вочевидь не вийшло. Сам колишній текстильний велет фактично знищено, розграбовано і навряд чи він підлягає відновленню. А що кредитори? Чому наглядовим органам, тій-такі прокуратурі, Мін'юсту, вищій судовій владі, врешті-решт, держадміністрації не спаде на думку з'ясувати, з яких таких реальних причин позов у справі № 10/285 про банкрутство ЗАТ «Дарна» тягнеться ось уже майже шість років? Прикриваючи, по суті, ледве не кримінальні дії колишнього та й нинішнього керівництва «Дарни». Керівництва, повторюю, дуже сумнівної легітимності.

На сумні роздуми про корупційного спрута, що обплутав усе наше суспільство, наводять не лише дії деснянських податківців. І справа навіть не в тім, що, видаючи дозвіл на продаж за копійки найціннішого ткацького обладнання, виправдуючи свої дії необхідністю наповнення державного бюджету, вони завдали прямої шкоди, щоб не сказати локальної диверсії, економіці нашої держави. Як на мене, гірше інше, а саме: нехтування всіма і вся будь-якої влади взагалі й судової зокрема.

Ще 17 січня 2001 року Господарський (тоді ще арбітражний) столичний суд прийняв рішення, яким, зокрема п. 7, заборонялося будь-кому, без винятку, кредиторам також, під будь-яким приводом проводити будь-які дії з виведення активів акціонерного товариства «Дарна». В тому числі й шляхом здачі нерухомого майна в оренду, в заставу, його внесення як частини до статутних фондів тощо. І що ж на практиці?

Мораторій, зазначимо, ніхто не скасовував, але, як бачимо, вже після цього, здавалося б, доленосного, рішення землю продавали, обладнання також (на сотні тисяч і мільйони гривень), а орендарів уже порожніх цехів ставало дедалі більше. Я не знаюся на юриспруденції, тому не можу сказати, є такі дії кримінал чи ні. Але по-житейськи все це можна назвати елементарним злодійством.

А навколо останнього рішення Господарського суду, котрий звільнив 05.04.2004 року із займаної посади пана Г-го і призначив, нарешті, арбітражного керуючого, розгорілися справжні бої. Із залученням міліції, міцних хлопців з охоронної фірми «Альфа-щит», з мордобоєм і навіть порушенням чергової кримінальної справи.

Скільки їх успішно відкривалося раніше, і так само успішно закривалося, проти верхівки, котра захопила владу на ЗАТ «Дарна», промовчу. Тут не газетні статті, на часі романи писати. Але останню порушено не проти, скажемо так, не зовсім легітимного виведення активів, а, за клопотанням діючого керівництва, проти... судових виконавців! Які спробували ввести до управління «Дарною» призначеного судом арбітражного керівника. До того ж справу порушив той самий районний прокурор Микола Ганечко, який чудово знав обставини, за яких бізнесмен із Кременчука з'явився на «шовковому» (тепер уже, на жаль, у лапках) комбінаті. І сміх і гріх. Про це саме, в унісон нинішнім керівникам «Дарни», клопотався кредитор №1 — Деснянська податкова інспекція...

Уже надто, мабуть, комусь хочеться, щоб у труну колись ведучого в Україні текстильного велета було забито останній цвях. Сумно, добродії...

Ігор НАУМЕНКО.

На знімку: прийняти офіційного листа від редакції охорона ДШК відмовилася. Довелося обмежитись врученням бійцям фірми «Альфа-щит» примірника «Голосу України».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

P. S. Ми не випадково не називали раніше і нині діючих фігурантів цієї публікації. Згідно з п. 2 ст. 296 Цивільного кодексу України імена фізичних осіб у літературних та інших творах (мабуть, і в газетних статтях) не можна використовувати без їх згоди. Спроби кореспондента зустрітися з нинішнім керівництвом «Дарни», щоб його отримати, успіхом не увінчалися. Передати до канцелярії офіційний лист з цією пропозицією також не вдалося. Перешкодила найнята охорона. Довелося відправляти його поштою з повідомленням про вручення.

І ще питання. Яка доля на тлі історії з Дарницьким шовковим комбінатом і розпродажем обладнання йому подібних підприємств очікує вітчизняну текстильну галузь?

Продовження.
Початок в «ГУ» за 15.06.2004 р.

Бранці приморських «общаг»

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Чи не доведеться нашим офіцерам бомжувати?

У теці під такою назвою в нашому кримському корпункті останнім зареєстровано лист від капітана Збройних сил України Василя Приймака. Він, після тривалої служби в армії, «як і багато безквартирних військовиків, стоїть у черзі на житло, та терпляче чекає на його отримання». Однак надії на це не має, бо в Судаку житло для армійців майже не будують, а частина, де проходить службу, «не має можливостей для розміщення його сім'ї». Тож доводиться мешкати на території військової частини у поставленому самотужки будівельному вагончику, де проживає і нині.

«Тепер, коли попереду звільнення в запас у зв'язку зі скороченням штатів, після двадцяти років служби мене хочуть просто викинути на вулицю. Якщо це трапиться, доведеться просто «бомжувати», — пише офіцер. Місце, де він мешкає, знаходиться «біля урвища, паркану і колишньої дачі Берії, а нині гуртожитку військової частини А 0186, де живуть такі само безквартирні військовослужбовці». Але вони хоч мають де чекати обіцяного десятиліттями житла. А автора листа до редакції начальник Центру санаторного лікування ВПС України (на 23 гектарах землі якого — вагончик капітана), полковник медичної служби Віктор Яцик та його заступники «наполегливо примушують, щоб я найшвидше звільнив площу 10 на 30 метрів, яку займаю, відключили електрику і воду». У листі прохання про соціальний захист як військовослужбовця.

...Пухла редакційна папка переповнена подібними історіями родин воїнів й цивільного населення, закликами допомогти, звинуваченнями у байдужості та зловживаннях влади буквально усіх міст і селищ Південнобережжя. Проблема доведених до відчаю людей — мешканців приморських гуртожитків (яких свого часу як потрібних спеціалістів запросили на роботу в санаторії, пансіонати, різні комунальні служби Кримського узбережжя), набула вже загрозливого розміру і стає соціально небезпечною. Дехто намагається її політизувати, надати характеру міжнаціонального конфлікту. Скандали тривають, ширяться. А люди тягнуться ближче до моря, де і квартиру можна вигідно здавати курортникам, і заробити в сезон. Волають: нам невигідно залишати узбережжя, за яке чіплялися все життя в надії отримати саме тут дах над головою як нагороду за працю на непрестижних місцях роботи. Багато тут опинилися без прописки, чимало має квартири в інших місцях. Окрема тема — приватизація кімнат у гуртожитках. «Ми хочемо спокійно жити у своїх будинках і гуртожитках, де мешкаємо вже більше сорока років. 2 тисячі доларів вимагають за приватизацію кімнатки. А де їх, пенсіонеру, взяти?» Немає механізму централізованого, керованого відселення. Одного мешканця гуртожитку задовольнить земельна ділянка, іншого ні, бо йому нема за що там збудувати будинок. Люди стурбовані закритістю цих процесів, серед яких не останнє місце займає тіньовий розпродаж землі і нерухомого майна та власності. У цих випадках людей просто викидають на вулицю, а місце, де вони мешкали, продається...

«Перлина біля моря» всіх не вмістить...

Справжні масштаби питання влада знає, але від вирішення його ховається, хоча загрозу проблеми й темпи її зростання розуміє чудово. Та вберегти людей, залишених у гуртожитках сам на сам з новими власниками і крутіями землею й нерухомістю Південного берега Криму, від виселення, надати, кому призначено, житло за територією санаторно-курортних комплексів, не вдається. Чиновники на місцях кажуть, що захистити людей вольовим рішенням не дозволяють закони. Жителів ставлять перед фактом: «Вас разом із житлом, у якому ви прописані й проживаєте, продали новим власникам». Підтримки не знайдеш ніде. Куди не звертаються, скрізь розводять руками. Ніхто не каже, що вони користуються цією землею й житлом незаконно, але приватизацію державних помешкань забороняють. Люди стурбовані тим, що в будь-який час можуть опинитися на вулиці. Тим паче що є ті, хто справді живе десятки років у гуртожитках і будиночках різного правового статусу, часто досі без прописки. А в деяких халупках біля моря в одній кімнатці за документами мешкає кілька десятків людей, родичів і знайомих. Потрібно індивідуально підходити до кожного випадку. Питання безквартирних біля моря обростає новими мешканцями й проблемами. Тіньова приватизація об'єктів власності й розподіл землі на різних рівнях триває. Тим часом акції захисту прав на проживання біля моря частішають.

Агов, владо! Де дії?

Люди наполягають: потрібні конкретні кроки влади автономії. Вона має провести чітку інвентаризацію всіх об'єктів, з'ясувати, хто справді має право на житло на курортному узбережжі. Будувати квартири, але передбачити, щоб ними не зловживали. Кримчани закликають керівників автономії створити робочу комісію для розв'язання проблеми приватизації житла на Південнобережжі. Вона має складатися з депутатів усіх рівнів, представників міських і селищних служб, сформулювати умови прозорої приватизації об'єктів, зафіксувати, розподілити, кваліфікувати ці проблеми, і нарешті взятися за їх вирішення. Необхідна комісія захисту інтересів виборців, зокрема, й перед виконкомами курортних сіл і селищ. Вона має вивчити стан у всіх гуртожитках Кримського узбережжя.

Заходи треба вживати негайно. Чим далі відтягуватиметься вирішення наболілого питання, тим більше буде тих, хто захоче скористатися ситуацією. Починати потрібно з вироблення певної методики і конкретного законодавчого акта, за яким мала б діяти влада автономії, з відсутнього досі на півострові цифрового кадастру, щоб перевірити дії кожного учасника цієї проблеми. З пояснення людям очевидних норм закону: якщо вони проживають на території санаторію в адміністративному приміщенні, то скільки б вони там не мешкали з дозволу адміністрації — це для них не дає жодних прав. Якщо в проживаючих у нежилому приміщенні є договір майнового найму, тоді вони можуть вимагати захисту своїх прав на основі цього документа. Коли мешкають на території санаторію в гуртожитку — це вже інша правова ситуація. Там повинен бути спеціальний ордер на проживання в гуртожитку, який видається за рішенням адміністрації й профспілки працівнику санаторію, якого взяли зі сторони. Якщо такого ордера немає, отже, адміністрація надала місце для проживання незаконно. І за першою ж вимогою люди можуть бути виселені. Якщо вони проживають у квартирі на території без ордера, то взагалі не мають жодних прав. Для того, щоб приватизувати житло чи укласти договір найму на проживання, потрібно визначити правовий статус у кожному окремому випадку. Час зупинити й хитромудрих бізнесменів, які всіма правдами й неправдами намагаються облаштуватися в зелених паркових ландшафтах санаторних зон рекреаційного Кримського узбережжя. Адже є закон України, де категорично заборонено приватизацію в місцях санаторно-курортних закладів, парках та інших рекреаційних територіях, що підтверджено й Конституційним Судом. Потрібні затверджені плани розвитку міст і селищ узбережжя, місцеві правила забудови. Люди й екологія Криму мають отримати реальний правовий захист і економічні важелі розв'язання їхніх проблем.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Роздуми під крилом «Бекфайра»

ФОТОРЕПОРТАЖ

Який вигляд має літак, знають усі. Але зблизька, особливо бойові машини, бачили лиш декотрі. Кияни та гості столиці таку можливість мають. Для цього не обов'язково пробиратися на секретні аеродроми, достатньо відвідати Державний музей авіації, розташований біля аеропорту «Жуляни».

В експозиції на площі 15 гектарів виставлено понад 50 зразків літальних апаратів різних періодів становлення авіації, велику частину яких передано ВПС України, а також Київською кіностудією ім. Довженка. Це, зокрема, Су-15ТН, Су-17М2, Су-22, Су-25, МіГ-15, МіГ-17, МіГ-23БН, МіГ-27ДО, Як-28(У), Л-29 «Дельфін», Л-39 «Альбатрос», вертоліт Мі-24Д.

Серед експонатів музею — персональний Ту-104 Климента Ворошилова, стратегічний бомбардувальник Ту-22МО «Бекфайр», котрий брав участь у випробуваннях першої водневої бомби, і з цього року — макет винищувача Як-3, що його використовували у зйомках фільму «У бій ідуть тільки «старики». Всі експонати у прекрасному стані.

У перспективі є плани поповнити експозицію наявними в Україні літаками важкої стратегічної авіації — Ту-160, Ту-95, Ту-142, а також машинами сімейства «Антонов», яких сьогодні створено майже 30 типів.

Відвідувачам, а особливо дітям, природно, цікаво побачити знамениті машини, які в період СРСР становили бойовий потенціал країни. Але відчуття, що народжуються під час ознайомлення з експозицією, неоднозначні. З одного боку, все це дуже цікаво, а з другого...

По-перше, музей цей точніше було б назвати виставкою. Адже у звичайному музеї експонати систематизовано у визначеному порядку, обумовленому науковим підходом. По-друге, і то, напевно, найголовніше — музеєм української авіації це назвати складно. Створюється враження, що експонати переважно передавали з розформованих авіачастин колишнього СРСР. Тобто післявоєнну історію радянських ВПС відображено досить повно. А от авіаційної історії України практично не видно.

А історія ця, слід зазначити, вражає сама по собі. Тут і один з перших у Російській імперії авіазаводів, побудований в Одесі Артуром Антра, і улюблений всією Одесою легендарний льотчик Уточкін, і не менш знаменитий киянин Нестеров, котрий уперше у світі виконав «мертву петлю», названу згодом його ім'ям. Він і загинув у небі України, виконавши один з перших повітряних таранів. А київський авіаконструктор Ігор Сікорський став творцем першого у світі важкого бомбардувальника «Ілля Муромець». Згодом, в еміграції, він заснував американську школу вертольотобудування (перші досвіди з гвинтокрилими машинами він проводив на київських аеродромах).

Ці досягнення належать до періоду становлення авіації, представленого в музеї макетом літака братів Райтів. Перший у світі літак — це, звісно, цікаво. Він цілком міг би стати частиною експозиції, присвяченої українським піонерам авіації. Досягнення нашої країни в галузі авіації не обмежуються початком минулого століття. Відповідно, було б що показати і про що розповісти відвідувачам.

Утім, сучасний стан музею можна розглядати як тимчасовий. Ідея його розвитку саме й передбачає поступове поповнення експонатами і документами, будівництво павільйонів, систематизацію колекції. Справа ця дуже недешева, а держава наша — дуже небагата. От і залишається розраховувати на допомогу спонсорів, на те, що в душі кожного чоловіка тією чи іншою мірою живе хлопчисько, котрий хоча б раз у житті мріяв про небо, про літаки. Панове, вам є де втілити свої мрії! Від вас залежить, чи буде музей виставкою залишків колишньої імперської величі чи стане центром демонстрації інтелектуального і технологічного потенціалу НАШОЇ країни.

Олег ДЕНИСОВ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

НавколоЕколо

Сонячна квітка

Ми вважаємо цю рослину бур'яном, однак у деяких країнах її вирощують спеціально. І справді, звичайна кульбаба надзвичайно корисна. З квітів готують варення, з листя — чудовий, сповнений вітамінами ранньовесняний салат, з кореневищ теж можна після спеціальної обробки приготувати багато чого смачненького... І бджоли стороною не обходять, беруть дещо цінне для себе. От вам і бур'ян! Звичайно, серед доглянутого городу пухнаста квіточка кульбаби має зухвалий вигляд, але які красиві кульбабові поля веселого жовто-зеленого кольору!

Цвіте ця рослина двічі на рік — ранньої весни та влітку. Після цвітіння утворюється парашутик. Але за найменшого подиху вітерцю маленькі парашутисти розлітаються в різні боки і дають початок новим кульбабовим життям.

Сергій ГЛАДКЕВИЧ.

Фото автора.

Буде, як у людей

На митному посту «Ужгород» незабаром почнеться гаряча пора. Хоча, правду кажучи, гарячим тут можна вважати кожний день. Бо українсько-словацький кордон щодня перетинають сотні легкових і вантажних автомобілів.

Це єдиний транспортний пункт пропуску каміонів в обидва боки — із Словаччини в Україну і навпаки.

На сьогодні діє тільки одна смуга на в'їзд і виїзд, що створює великі незручності в роботі митників та спричиняє черги автотранспорту.

Щоб наблизитися до європейських стандартів, пост необхідно капітально реконструювати. Для цього обласною владою виділено 8 гектарів землі. Реконструкцію фінансує Європейський союз. Уже виготовлено технічну документацію. Модернізація митного посту «Ужгород» відбуватиметься у два етапи. Вже цього року на першому етапі планують освоїти три мільйони євро.

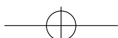
Митний пропускний пост «Ужгород» стане другим після «Тиси», що відповідатиме всім європейським вимогам.

Вл. інф.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Справа ця дуже недешева, а держава наша — дуже небагата. Панове, вам є де втілити свої мрії!

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Діагноз з поправкою на... несправність

ПРОБЛЕМА

Лікувально-фізіотерапевтичний апарат УВЧ перевірили в одній із здравниць спеціалісти «Дніпростандартметрології». Він працював з вихідною потужністю випромінення та напруги, котра в шість разів перевищувала допустиму. Пацієнтам, яким призначалися процедури, загрожували не лише опіки на тілі, а й внутрім'язові та внутрітканинні.

Як розповідає начальник відділу метрологічного контролю вимірювальної техніки радіовіброакустичних величин «Дніпростандартметрології» Анатолій Мельниченко, протягом минулого і нинішнього років його службами «поза графіками» було обстежено пристрої медичного призначення в 120 лікарнях і поліклініках області, включаючи приватні. З'ясувалося, що 58 відсотків перевірених апаратів використовувалися в несправному стані. І не лише терапевтично-лікувальна медтехніка, а й діагностична. Котра, виходить, не гарантувала хворим правдиві діагнози, а отже, і безпомилковість курсу лікування.

Сучасна клініко-діагностична медична апаратура акредитацію проходить раз на три—чотири роки. Її стаціонарно випробовують на придатність на підставі контролю метрологічних характеристик. У лабораторіях та на стендах. Однак така «профілактика» забезпечує гарантовану роботу лише на один рік. Щоб постійно підтверджувати свідоцтва про придатність апаратури медичної терапії або діагностики так званими компактними переносними еталонами контролю, необхідні спеціально підготовлені для цього фахівці. Часто-густо елементарно обмежене фінансування спонукає медпрацівників «не помічати» похибок або відхилень у роботі техніки. З тієї причини, що її ремонти обходяться в чималі суми.

«Дніпростандартметрологія» бореться за те, щоб медичні заклади будь-яких форм власності та спеціалізацій передусім не гребували послугами його атестаційних можливостей. Адже справна діагностична чи терапевтична техніка — це не тільки безпека та якість лікування, а й реноме та честь самих медиків. Хоч би якими досконалими апарати були, а вірять та довіряють хворі насамперед лікарям.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Плями на білому халаті

Незважаючи на статтю 49 Конституції, численні місцеві програми, медичну допомогу населенню надають аж ніяк не безплатно

За результатами перевірок прокуратурою роботи комунальних установ охорони здоров'я порушено п'ять кримінальних справ, внесено вісім подань і розпоряджень, два протести, винесено двадцять постанов про порушення дисциплінарного й адміністративного судочинства, заявлено один позов, притягнуто до відповідальності більш як 30 посадових осіб (цифри надано прес-службою міської прокуратури).

Розкрито чимало випадків стягування плати за надану медичну допомогу у вигляді так званих «добровільних благодійних внесків».

Незатишно почували себе на засіданні колегії севастопольської прокуратури, де обговорювалися результати перевірок, заступник голови міської державної адміністрації Ірина Цокур і начальник управління охорони здоров'я Анатолій Токарев. Але саме їм доведеться вживати рішучих заходів для усунення виявлених порушень. А конкретних винуватців буде покарано відповідно до чинного законодавства.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Подарували «штучну нирку»

Апарат «штучна нирка» вартістю 110 тисяч гривень відтепер матиме Ковельська центральна районна лікарня. Такий щедрий дарунок цей лікувальний заклад отримав від воєводського шпиталю в Любліні. Як сказав на церемонії передачі начальник обласного управління охорони здоров'я Валерій Самохін, центр «штучної нирки», створений при урологічному відділенні Ковельської ЦРЛ, буде і надалі поповнюватися необхідним обладнанням. З часом подібні центри створюватимуться і в інших районах Волині.

Микола ЯКИМЕНКО.

Захворювання розпізнає апарат

З дитячими захворюваннями прикарпатські медики «воюють» не голіруч, а з допомогою найсучаснішої медичної техніки, на яку обласна влада не шкодує грошей. Останнє її придбання — новий апарат ультразвукової діагностики вартістю 740 тисяч гривень, який встановлено в обласній дитячій клінічній лікарні. З його допомогою можна виявляти у дітей захворювання на ранніх стадіях і своєчасно лікувати вроджені вади серця, мозку, органів черевної порожнини, навіть патології розвитку плоду у вагітних. До кінця року лікарню обіцяють оснастити ще й дихальним апаратом для реанімації новонароджених, операційним мікроскопом та лапароскопом загальною вартістю 800 тисяч гривень. Звідки на це беруться кошти у бюджеті? Обласна влада пояснює все просто: асигнування, призначені на розвиток медичної галузі, вона не розпорошує, а концентрує на найважливіших проблемах. У такий спосіб медикам лікарні за п'ять останніх років вдалося скоротити дитячу смертність більш як наполовину.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Для дітей, для їхнього здоров'я

У Луганську відкрився Центр ранньої соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Відродження». Цей спеціалізований заклад обслуговуватиме наймолодших луганчан з порушеннями психічного розвитку, захворюваннями центральної нервової системи, а також опорно-рухового апарату.

До центру приймають дітей від дня народження до семи років, що отримали статус інваліда, а також з групи ризику. На Луганщині мешкають понад 7 тисяч дітей-інвалідів. Найбільшу питому вагу в структурі причин ранньої інвалідності мають вроджені аномалії, хвороби нервової системи, порушення психіки та поведінки.

Алла АНТИПОВА.

Медична самодопомога

Об'єднати кошти громадян для організації оздоровлення, впливати на вартість і якість медикаментів через їх тендерну закупівлю має намір асоціація лікарняних кас Рівненщини, яка налічує дванадцять колективних членів. Поштовхом до створення цієї структури став досвід Радивилівського району, де започатковано модель такої самодопомоги. Тут уже вісім тисяч пайовиків, тобто кожен п'ятий мешканець району. Сплачуючи щомісяця по три гривні внеску, людина може розраховувати на медикаментозне забезпечення в сумі триста гривень. Приваблює пайовиків і система пільг, які надають багатодітним сім'ям, колективам, а також знижки тим, хто вступив до лікарняної каси всією сім'єю. Лише цьогоріч на забезпечення ліками восьмисот осіб з лікарняної каси у Радивилівському районі уже використано понад сорок тисяч гривень.

Олександра ЮРКОВА.

КАДРИ

Якість і кількість

Показник забезпеченості населення лікарями по Україні відповідає показнику країн Європи. Проте патологоанатомів бракує...

Одним із основних показників, що відображає рівень розвитку країни, є забезпечення населення медичними кадрами (кількість лікарів на 10 тис. населення). За даними ВООЗ, кількість лікарів на 10 000 населення в середньому в Європі становить 36,0, у країнах Східної Європи — 33,2. В окремих країнах: Німеччина — 33,6; Польща — 22,4; Румунія — 19,0; середній показник по країнах СНД — 37,2. В Україні цей показник становить 26,5 на 10 тис. населення, що відповідає показнику країн Європи та СНД. З урахуванням управлінського, науково-дослідного персоналу, стоматологів, методистів, статистів показник по Україні становить 41,2 на 10 тис. населення. Але ці спеціальності у країнах Європи не враховуються в показнику чисельності лікарів на 10 тис. населення. Тому твердження про надмірну кількість лікарів і про потребу «скорочення» кількості випускників медичних вузів не відповідають дійсності, повідомляє прес-служба МОЗ України.

Під час аналізу кадрового питання беруться до уваги не лише кількісні показники, а й забезпечення населення лікарями конкретних спеціальностей. Так, у закладах охорони здоров'я останніми роками активно впроваджуються засади сімейної медицини. Чисельність сімейних лікарів на кінець 2003 року становила 2 661 (1996 р. — 89, 2002 р. — 1 793). Попри підвищення укомплектованості штатних посад у цілому за окремими спеціальностями відмічається дефіцит кадрів. Так, укомплектованість за спеціальностями лікаря-лаборанта становить 24,3 відсотка, патологоанатома — 53,7 відсотка. Окрім того, має місце неукомплектованість медичними кадрами лікувальних закладів сільської місцевості.

ЛІТО

Чотири пансіонати на чорноморському узбережжі Очакова відчинили двері для перших відпочивальників. 700 родин чорнобильців з дітьми із Миколаєва, Черкас, Кіровограда, Полтави й Одеси вже прибули на відпочинок до найбільшого оздоровчого комплексу санаторного типу «Очаків». П'ятиразове харчування, цікаві екскурсії в античну Ольвію, на острів Березань, ласкаве море чекають на дітлахів з усіх куточків України. Путівки для дітей і батьків придбані Міністерством України з надзвичайних ситуацій і захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи. Загалом цього року тільки в пансіонаті «Очаків» плановано оздоровити понад три тисячі дітей чорнобильців.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

ДАЛІ БУДЕ

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Від ведучої

Які перспективи у нашої сторінки? О, сьогодні вона буде, як ніколи, перспективна. Напевно, передбачати, що воно буде потім — справа невдячна. Але якби герою однієї з сьогоднішніх публікацій хтось хоча б натякнув, до якої халепи він потрапить через невинний жарт! Ідея нинішньої «Далі буде» — про перспективи — важлива ще й тому, що мати впевненість у майбутньому хочуть навіть скептики, які згідно зі своєю філософією живуть одним днем.

Ірина БУЛАНЕНКО.

ОТАКОЇ!

Бродять лісом і до хліва навідуються

Останнім часом у нашій степовій місцевості лисиць розвелося! Тільки цьогоріч мисливці Куйбишівського району Запорізької області вполювали 156 хвостатих хижаків.

Чимало рудих злодійок блукають лісосмугами та шляхами. Буває, навідуються і до садиб сільчан. Пишнохвості пройдисвітки, бачте, полюбляють дієтичну курятину. Ніна Григорівна Чаяло, мешканка села Новоукраїнка, що на Запоріжжі, застала лисицю у власному хліві. Господарка не розгубилася і заколола руду злодійку вилами.

До речі, таких мисливських трофеїв, як нинішнього року, давно вже не було. На мисливську мушку попалися тринадцять вовків. Траплялося, що вони забігали не лише в села, а й на околиці райцентру. Люди бачили, як узимку з селищем на ставку хижаки загнали на кригу козулю і загризли. Іншого разу сіроманці гналися за твариною поблизу вулиці Заводської. А якось льотчик сільгоспавіації Сергій Німченко бачив цілу вовчу зграю. Удвох із напарником він нарахував дев'ять (!) особин! Рано-вранці пілоти поспішали на роботу. На ґрунтовій дорозі і зустріли вовків. Швидкість автомашини «Жигулів»-шістки сягнула 75 кілометрів на годину. Але вони так і не наздогнали зграю.

Костянтин ПРИЧИНЕНКО.

Куйбишевський район Запорізької області.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1578 р. У Львові польські власті стратили Івана Підкову, ватажка козацьких та селянських загонів, які повстали проти турецького іга. ■ 1873 р. Неподалік від Одеси народилася Антоніна Нежданова, видатна співачка. Її ім'я нині носить Одеська консерваторія. ■ 1925 р. У Криму створено дитячий оздоровчий табір «Артек». ■ 1930 р. В СРСР запроваджено так званий декретний час — поясний час плюс одна година. ■ 1963 р. Політ у космос Валентини Терешкової — першої жінки-космонавта. ■ 1971 р. ЦК КПРС ухвалив постанову «Про посилення атеїстичного виховання населення».

ВИСТАВКИ

Хай завжди буде сонце!..

і, звичайно ж, сонячні створіння, які малюють його

У будинку Кабміну відкрилася чергова виставка 12-річної Тетяни Белентьевої, організована в рамках культурно-художнього проекту «Доторкнися до тонкощів буття». Експозицію вернісажу склали 48 кращих робіт маленької дуже здібної майстрині, виконані здебільшого гуашшю. Серед них — звичні багатоколірні пейзажі, портрети, натюрморти. Однак є і декілька складних, абстрактно-метафізичних тем.

Свої перші кроки у світі мистецтва Тетянка зробила ще в два роки. Бачачи таке раннє захоплення дитини, батьки незабаром віддали її до дитячої художньої студії. А з 1997 року шефство над юним обдаруванням узяв відомий дніпропетровський професіонал і педагог Сергій Хвостенко.

Про що ж хоче повідомити своїм глядачам це щиро-зеленооке дитя? Сонячні Таніни пейзажі, виконані в підкреслено теплій колірній гамі, напевно відбивають таємні надії на щасливе майбутнє. Що, втім (особливо для такого віку), цілком природно. Про зріле вміння Тані творчо, тобто зі знанням предмета, ставитися до розмаїтоликих фантазій якнайкраще свідчить і недавня упевнена перемога дівчинки на всеукраїнському конкурсі дитячого малюнка «Крок у небо», що відбувся в Національному аерокосмічному центрі в Дніпропетровську.

Едуард АМУРСЬКИЙ.

Про вежі, зачаровані ворота і лісових духів

АКЦІЇ

Пласт — Національна скаутська організація України — провела низку акцій для дітей у різних регіонах країни від Криму до Закарпаття

Одна з них відбулася у Дніпропетровську. Пластуни спільно з учнями школи для обдарованих дітей «Планета щастя» після півгодинної подорожі Дніпром побували на Зеленому острові. 150 учасників грали у «Лісових духів» (для найменших), «Скарби інків» (для середньої вікової групи) і гру на кштальт телевізійного реаліті-шоу «Ключі від форту Буаярд» (для старшої групи). Цікаво, що всю цю справу організували для своїх ровесників юнаки-пластуни з Дніпропетровська. Хлопці та дівчата випробовували себе і вчилися працювати у команді: шукали шматки старовинної карти, листи з повідомленнями від лісових духів та омріяні ключі від таємничого форту. У змаганнях можна було постріляти дротиками, пролізти через зачаровані ворота, сплетені зі шнурів, збудувати вежу і навіть взяти участь у боротьбі сумо.

Пластуни проводять змаг для дітей.

Фото надано прес-службою Пласту.

ФОТОПОГЛЯД

Шукаю чоловіка. Для бізнесу

У цієї спортсменки тепер теж інше життя. Колись вона була символом високих досягнень. Нині стоїть на столичних задвірках поряд зовсім не з волейбольною сіткою. Хоча якщо підібрати їй такого самого «непотрібного мужчину» і поставити з цього боку паркану — можна організувати непогане тло для фотографування. Ще й заробляти на цьому гроші. До державного бюджету.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У майбутнє не зазирнеш, але його можна вивчати!

Інститут наукового прогнозування створено в Києві

РАКУРС

Свідками несподівано гучного скандалу стали численні гості та журналісти, що прибули до столичного Будинку вчених на урочисту презентацію Інституту наукового прогнозування. Тутешня директриса Галина Стрижак розлючена гасала сходами з заяложеними, до болю знайомими вигуками: «Усім негайно розійтися, нічого не буде!». Причому, як згодом з'ясувалося, великі барвисті оголошення про захід (до речі, заздалегідь сплановяний і вчасно оплачений) вона позривала зі стендів ще раніше — аби, боронь, Боже, ніхто випадково не перейнявся цим прогностичним духом. Що ж спричинило таку неадекватну реакцію місцевої можновладки? Можете не повірити, але практично ница дрібничка: те, що оренду великої зали оплатила громадська організація «Єдина родина». Здавалося б, якщо в наших науковців з'явилася хоч якась кошторисна підтримка, то

цьому факту варто тільки радіти. Проте, як казав поет, воістину жіноча сутність незбагненна. І логіка: бо «раз задіяна партія — значить, точно хитруни, копають уже під майбутні президентські вибори...» А відтак — NO PASARAN! Тож зрештою лише авральне втручання керівників Київської міської держадміністрації дало змогу, хоч і у вужчому колі (не кажучи, звісно, про зіпсований настрій), розпочати урочистості.

За існуючою в інтелігентних колах традицією перше слово надано було старійшині нашого академічного корпусу — генетику, лауреату Державної премії України Віталію Кордюму. Головна ідея його доповіді — про назрілу необхідність нелінійного моделювання майбутнього — знайшла відгук і у виступах інших промовців. Серед них — академік АМНУ Любомир Пиріг, відомий вітчизняний демограф Володимир Войтенко, директор Інституту імунобіотехнологій Микола Співак, академік МАБЕТ Юрій Батулін.

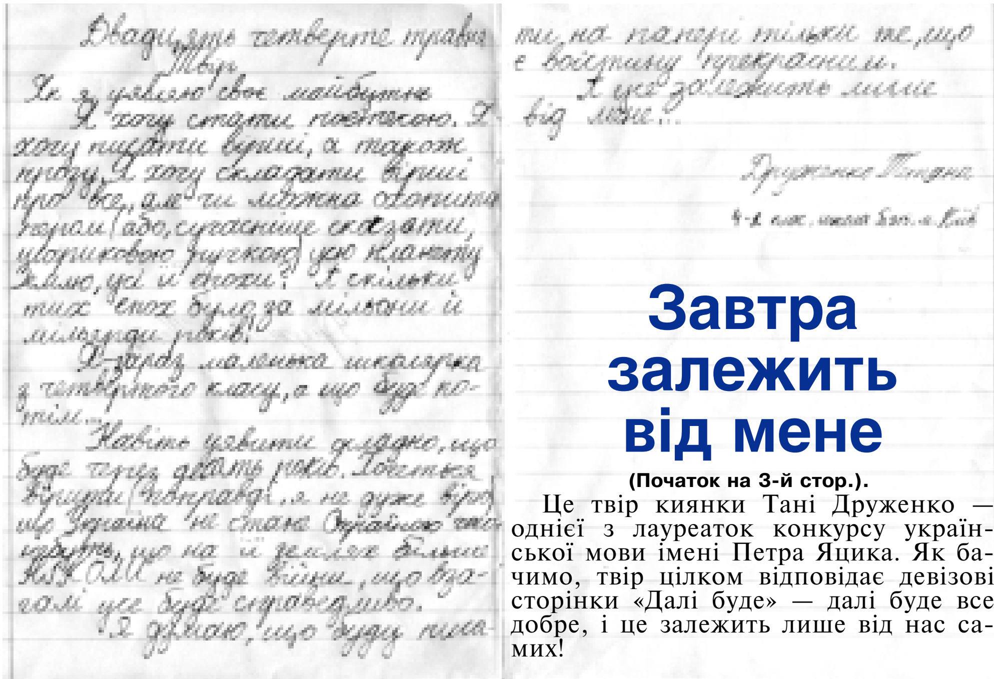
Треба визнати цілком закономірним присутність на презентації фахівців різноманітних наукових шкіл і напрямів: від філософів — до дипломованих, проте все ще подекуди гноблених біоенерготерапевтів. Адже новий мультидисциплінарний інститут пов'язаний з такою таємничою галуззю знань, як прогнозування. У цьому випадку, однак, ідеться не про церковні пророцтва і навіть не про «душещипательні» ГЛОБАЛьні поради, а саме про справжню науку. Окрім складання перспективних загальнопланетарних прогнозів співробітники інституту мають намір зайнятися розробкою передових медико-генетичних технологій, створенням самонавчальних роботокомп'ютерних систем.

І хоча деякі з бувалих наших співгромадян, можливо, поставляться до цього всього з неабияким скепсисом (мовляв, ще сам великий Цицерон казав: «Навіщо нам знати своє майбутнє, якщо ми все одно не в змозі його змінити!?»), проте керівники Інституту наукового прогнозування сподіваються все-таки на адекватне сприйняття своїх ідей інтелектуально зрілою частиною українського суспільства.

Сергій КРАСЮК.

На знімку: професор Володимир Войтенко.

Фото автора.

Двадцять четверте травня
Твір
Як я уявляю своє майбутнє
Я хочу стати поетесою. Я хочу писати вірші, а також прозу. Я хочу складати вірші про все, але чи можна описати [illegible] (або, сучасніше сказати, [illegible]) цю планету Землю, усі її епохи? І скільки тих епох було за мільйони і мільярди років!
Я зараз маленька школярка з четвертого класу, а що буде потім...
Навіть уявити складно, що буде через десять років. Хочеться вірити (чесно кажучи, я не дуже вірю), що Україна не стане [illegible], що на її землі більше [illegible] не буде війни, що взагалі усе буде справедливо.
Я думаю, що буду писати на папері тільки те, що є воістину прекрасним.
І усе залежить лише від мене...
Друженко Тетяна
4-а клас, школи [illegible] м. Київ

Завтра залежить від мене

(Початок на 3-й стор.).

Це твір киянки Тані Друженко — однієї з лауреаток конкурсу української мови імені Петра Яцика. Як бачимо, твір цілком відповідає девізові сторінки «Далі буде» — далі буде все добре, і це залежить лише від нас самих!

Коротко і ясно

Сайт «I love books» запропонував своїм відвідувачам переказати класичний літературний твір 25 словами. Користувачі підійшли до завдання творчо, до максимуму скоротивши найвизначніші романи різних авторів. Ось що в них вийшло.

«Владар кілець», Толкієн

«Маленькі хлопці всіма силами намагаються позбутися украдених коштовностей».

«Три сестри», Антон Чехов

«Три російські сестри збираються їхати до Москви, але так нікуди і не їдуть».

Біблія

«Гарний початок. Головний персонаж доходить до середини, але його вбивають. Є трохи пристойних (хоча застарілих) заповідей. Крутий кінець. Допускає занадто велику свободу інтерпретації».

Голос України

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011108. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

